

De Lingot

VOOR EN DOOR ALLE WERKERS VAN K.Z.M. EN G.M.E. - BUDEL

Onze

van

Jubilarissen

1965

H. M. D. F. DELHAISE 40 JAAR.

Op 11 september l.l. hebben we het 40-jarig jubileum van onze directeur uitvoerig gevierd en in de Lingot herdacht. Op zijn verdiensten zullen we dan niet opnieuw ingaan. In dit algemeen jubileumnummer zouden we wel terugkomen op zijn personalia.

Hij werd op 19 september 1903 uit een Belgische vader en Nederlandse moeder geboren in Dorplein. Zijn moeder stamde uit de oude Budelse brouwersfamilie Rutten. Zijn overgrootvader is daar gemeentesecretaris geweest en diens zoon burgemeester. Deze oudoom heeft de grond aan de K.Z.M. verkocht, zeker niet wetende dat een „klein-neef“ daar nog eens directeur zou worden! De ouders van onze directeur hebben elkaar leren kennen tijdens een receptie t.g.v. een 50-jarig jubileum van voornoemde burgemeester, waarop vader Delhaise namens de K.Z.M. — en moeder Delhaise namens haar familie kwamen feliciteren. Zo ziet men maar weer eens!

De lagere school volgde hij in Dorplein, zijn H.B.S.-opleiding in Nijmegen, zijn universitaire opleiding in Luik (economie). Op 21 oktober 1924 trad hij in dienst van de „kempensche“. Hier was zijn vader al sinds 1 januari 1897 werkzaam als hoofd-boekhouder/procuratiehouder. Hij volgde zijn vader op en werd in 1938 procuratiehouder, in 1946 directeur.

Nog een óórlogsanecdote: op een vrijdag kwamen 57 werknemers bij hem, die opdracht hadden van de bezetters om op maandag daarop naar Duitsland te vertrekken. Op zaterdag nog stapte de heer Delhaise naar Den Haag en weet — ondanks risico's voor hem en bedrijf — gedaan te krijgen, dat niemand behoefde te vertrekken.

Hij heeft altijd wel van afwerken gehouden en het is bekend dat hij liever iets „gisteren klaar heeft dan morgen.“

In 1955 werd hij omwille van zijn vele verdiensten Officier in de Orde van Oranje Nassau. Hij is niet alleen bij ons een belangrijk man, maar ook gezocht in verschillende landelijke en zelfs internationale besturen en commissies.

J. A. H. PEETERS
50 jaar

De heer Peeters is bij ons in 1915 begonnen als „broekie“ van 14 jaar, maar wist zich op te werken tot een van onze beste bankwerkers: de man voor speciale opdrachten! Overgeplaatst naar de garage, dank zij zijn speciale kennis van motoren, werd hij via de functie van voorman, spoedig onderbaas.

Toen de Smeertechnische dienst werd opgericht, werd hij, én om zijn vak-kennis, én om zijn verantwoordelijkheidsgevoel én om zijn opmerkings-gave chef van deze afdeling. Hij bleek er de juiste man op de juiste plaats. Bij een interne viering van dit jubileum heeft een tekenaar hem uitgetekend: de duivelskunstenaar met smeerkannen en vetpotten aan handen en voeten. We hadden deze tekening, als zij er zich voor geleend had, graag afgedrukt: zij was niet alleen humoristisch, er sprak ook bedrijvigheid, verantwoordelijkheidsgevoel en collegialiteit uit. Volgend jaar gaat de heer Peeters met pensioen.

Hij heeft dat wél verdiend.

Zie ook

ommezijde!

J. DAEMEN 40 JAAR.

Ook het feest van de heer Daemen hebben we reeds eerder gevierd, maar niet iedereen heeft zich op de hoogte kunnen stellen van zijn verdiensten.

Wij willen die hier graag memoreren.

Hij begon zijn loopbaan als employé bij de oprichting en bouw van loden kamers (Gemengde Metaalertsen). Naast de commerciële correspondent en expeditieman, was hij tevens de contactmantolk met de douane en de franstalige aannemer.

Hij kreeg al spoedig ook het vertrouwelijke kasbeheer, de exploitatie van de drie tankschepen en van de 36 spoor-ketelwagens.

Na het overlijden van de heer de Rey (1941) werd de administratie van de G.M.E. samengevoegd met die van de K.Z.M. van welke laatste hij toen ook het expeditiebeheer en na de oorlog de zeer omvangrijke inkoop van kolen en de handelscontacten met ons verkoopkantoor in Den Haag kreeg.

In 1950 werd hij procuratiehouder van de G.M.E. en bij het jubileum van dit jaar ook van de K.Z.M.

Tijdens de oorlog heeft ons bedrijf steeds moeten kampen tegen het gevaar de loden kamers voor de bezetters te moeten afbreken. Door handig gemanipuleer heeft hij meegeholpen enkele duizenden tonnen lood uit handen van de bezetters te houden. Hij wist ook heel wat werknemers te laten onderduiken.

Zijn ijver en zijn dynamisme zijn groot en nog onverflauwd. Iedereen kan altijd een beroep op hem doen. Hij was oprichter en lang voorzitter van Amicitia. Ook het muziekleven heeft zijn warme belangstelling.

Hij is geëerd geworden met goud, met een hartelijke huldiging, met een grootse receptie en met een kostelijk diner. Velen uit zijn uitgebreide relatiekring waren present met hartelijkheid en cadeau: het was duidelijk, dat onze procuratiehouder de sympathie heeft van velen in en buiten het bedrijf.

L. E. A. Coenegracht
40 jaar.

Hij is onafgebroken vanaf 11 november 1925 in dienst van de K.Z.M.. Begonnen als opzichter in de afd. Mengerij waar hij het toezicht had over het in de juiste verhouding mengen van grondstoffen voor de blozink-fabricage, werd hij in '46 na een periode van productiestilstand werkvoorbereider in de mechanische werkplaats en administrateur van de chef Technische Dienst. In 1957 kreeg hij de administratie van het dorp en de hotel-cantine. Sinds kort zit hij op de afd. Boekhouding.

W. van Cranenbroek
40 jaar.

Hij is in 1924 begonnen in de mengerij bij het zware transport. In 1935 werd hij retortenbakker en later lader. In '44 ging hij naar de afdeling beplantingen om na enkele jaren de vertrouwelijke taak van huisknecht-tuinman bij de heer F. Dor te krijgen. De langste tijd heeft hij de fraaie tuin verzorgd en geassisteerd bij het werk in huis. Toen zijn hem lichamelijke ongemakken gaan plagen. We wenssen hem graag een herstel van gezondheid.

H. A. A. Leplat
40 jaar.

Zijn dienstverband werd alleen onderbroken door militaire dienst. Hij begon als assistent in de afdeling Bemonstering. In tijden van slapte assisteerde hij bij de administratie van het hoofdkantoor. In 1957 werd hij chef van de afd. Bemonstering: een vertrouwenspositie, daar koop en verkoop van erts en zink plaats vindt op het gehalte van de getrokken monsters. Hij heeft belangrijk contact met afgevaardigden van grote ertsleveranciers en omgekeerd moet hij nogal eens op stap om ons bedrijf te vertegenwoordigen.

B. Nouwen
40 jaar.

De heer Nouwen is heel lang kraanmachinist geweest in en heeft heel lang mee het transport verzorgd van kolen en ertsen voor de afdeling mengerij. Toen in 1960 een ingrijpende organisatie plaatsvond werd hij mede om zijn goede instelling beheerder van het stenenmagazijn. Hij moet daar zo'n 250 verschillende typen stenen bijhouden, vooral voor de bouw van de ovens. Dat daar een oplettend man voor nodig is, is duidelijk.

G. W. Peeters
25 jaar.

In mei 1945 begon hij bij de K.Z.M. als chauffeur na in de dertiger jaren enkele jaren op de G.M.E. gewerkt te hebben. Hij is nu werkzaam in de werkplaats speciaal voor het onderhoud van de zinkwagens, de zgn. gietpanwagens.

G. J. F. Stienen
25 jaar.

De heer Stienen weet het ijzer te smeden: hij is lang smid in de werkplaats geweest. Zijn diensttijd werd enige malen onderbroken, omdat hij onder de wapenen geroepen werd en wel vlak vóór en na de oorlog.

Hij loopt nu in de volcontinudienst van de werkplaats.

G. A. Vlassak
25 jaar.

De heer Vlassak is lange tijd werkzaam geweest op de G.M.E. als metselaar en ging in deze functie definitief over naar de K.Z.M. toen ook de laatste loden kamer werd stilgelegd. Door een vervelend ongeval is hij reeds geruime tijd ongeschikt tot werken. Ook hem wenssen we een goed herstel van gezondheid.

Bart van Gils was onafgebroken 50 jaar lid en is nog steeds een enthousiaste tuba-blazer.

Lambert Coenegracht werd wegens 40 jarig lidmaatschap gehuldigd. Hij blies eerst de trombone, was later paukist en „dikke-trom“-slager.

Hun trouw werd beloond met een gouden speldje van de Katholieke Federatie van Muziekgezelschappen in Nederland, waarin voor het 60-jarig lidmaatschap een robijn was verwerkt, en voor het 50-jarige een safier.

De Heer Delhaise speldde hun de onderscheidingen op en liet duidelijk uitkomen, dat zij met recht trots mogen zijn op hun prestaties ten aanzien van de harmonie. Hij gaf uiting aan het besef der directie der K.Z.M. van het grote belang van de Harmonie voor de gemeenschap en dankte de voorzitter, die ondanks zijn drukke werkzaamheden zoveel voor zijn vereniging deed.

Hierna bracht de voorzitter de dank van het bestuur en leden over, in de vorm van een fles goede cognac voor de jubilarissen en een doos bonbons voor hun echtgenoten, die uiteindelijk zo'n belangrijk aandeel in hun prestaties gehad hebben.

Na een dankwoord van de Heer Lemmens, die namens de jubilarissen sprak werd het officiële gedeelte van de avond gesloten.

Kort hierna kon men de vitaliteit van de oudste jubilaris bewonderen die met zijn even vitale echtgenote als eerste op de dansvloer verscheen.

Harmonie „Les Echos de Dorplein” Huldiging jubilarissen

Leden met 60, 50 en 40 jaren lidmaatschap

Zaterdagavond 27 november 1965 vierde de Harmonie „Les Echos de Dorplein”, in aanwezigheid van haar adviseur Pastoor Thijssen, Erevoorzitter André Dor en oud voorzitter ir. E. P. Hoyer haar traditioneel, jaarlijks St. Ceciliafeest. Op een enkele uitzondering na (één van de leden was door huiselijke omstandigheden verhinderd), was ieder lid, zowel van de harmonie zelf als van het trommelkorps, present met dame.

Bijzonder verheugd toonde de voorzitter, ir. J. Frings, zich in zijn openingsrede tijdens het uitstekend verzorgde diner, dat ook de Directie der

Kempensche Zinkmaatschappij, aan wie deze harmonie zoveel te danken heeft, in de personen van de Heren H. Delhaise en ir. L. Mortiaux aanwezig was, om daarmee uitdrukking te geven aan hun grote belangstelling voor deze vereniging. Spreker hoopte in dit verband, dat ook de daadwerkelijke belangstelling van gemeentewege voor het Budelse muziekleven zou mogen toenemen.

Aan een concours werd in het afgelopen jaar niet deelgenomen. Wel nam men deel aan verschillende uitvoeringen, waaronder een concert tijdens de festiviteiten van het Budels

Gemengd Koor, een concert in Hunsel en een speciaal concert tijdens de huldiging van de Heer Delhaise bij de viering van diens 40-jarig dienstjubileum. Een speciaal woord van dank ging uit naar de Heer A. Janssen, directeur der Harmonie, die het „verjongde” muziekgezelschap in zo korte tijd, weer tot een behoorlijke hoogte heeft gebracht.

Later op de avond kwam het hoogtepunt van dit feest, namelijk de huldiging van een 4-tal trouwe leden.

Leo Lemmens gaf 60 jaar ononderbroken zijn beste krachten aan dit korps o.m. als „bombardon” blazer.

Martinus Peeters trad in 1904 voor de eerste maal toe en werd nu wegens 50-jarig lidmaatschap gehuldigd. Hij bespeelde verschillende instrumenten w.o. trombone, bas en tuba.

IN MEMORIAM

Fernand Dermine
* 1 juni 1900 † 7 december 1965.

Op 1 juni l.l. was hij 65 jaar geworden, maar op 8 februari a.s. zou hij 40 jaar in dienst zijn en dit feest gunde iedereen hem, die hem maar enigszins kende. Hij is een zeer verdienstelijk man geweest.

Op 8 februari 1926 trad hij in dienst van de G.M.E. als chef-administratie en technisch adjunct van de toenmalige directeur E. de Rey. Hal I was in aanbouw, hal 2, 3 en 4 zijn geheel mede door hem gebouwd, evenals in 1935 de superfosfaatfabriek. In 1941, na het overlijden van de heer de Rey, ging hij over naar de K.Z.M., waar hij de boekhouding van K.Z.M. en G.M.E. waarnam. Van '47 tot '50 bestuurtte de leiding van de Chemische bedrijven bij hem. In 1955 kwam hij om gezondheidsredenen terug in de administratie, waarin hij tot het laatst zeer vertrouwelijke zaken behandelde. Deze zakelijke opsomming schetst iets van zijn verdienste voor onze bedrijven, maar zegt nog weinig van de wijze, waarop hij zijn taken heeft verricht. Met bewonderenswaardige toe-

wijding, met grote bekwaamheid en vanzelfsprekende collegialiteit!

Hij heeft zich nimmer op zijn verdiensten laten voorstaan: hij was ook zo bescheiden, zo eerlijk, zo welmenend. Het is onmogelijk, dat iemand iets tegen hem kon hebben, want zijn bedoelingen waren onmiskenbaar goed, daar twijfelde niemand aan.

Weer is het moeilijk te beseffen, dat we ook deze man niet meer zullen terugzien. Maar als een „beter leven” de beloning is van een welbesteed en goedgemeend leven, dan kan hem dit niet ontgaan. Hoe schrijnend ook dit verlies op dit moment (moment van officiële erkenning van zijn verdiensten en van welverdiende rust) voor zijn familie ook moge zijn, zij mag met recht trots zijn op zo'n echtgenoot, zo'n vader. Wij hadden in hem een trouw staflid, een ware collega, een echte vriend voor velen.

In memoriam Gepensioneerden

Joannes Franciscus Bekelaar

Eikenlaan 204 Dorplein

* 18 februari 1893 † 20 november 1965

Johannes van Houtert

Stationsweg 24a, Budel-Schoot

* 24 februari 1893 † 28 november 1965

Beiden hadden bij ons een zeer goede en langdurige staat van dienst, de eerste in de Smeertechnische dienst, de tweede in de Retortenfabriek. Opvallend is dat beiden even oud zijn geworden, in dezelfde maand geboren en in dezelfde maand zijn gestorven. Ze hebben ook op dezelfde dag hun 25-jarig jubileum gevierd. Zij zullen nu — naar menselijke berekening — ook wel dezelfde beloning hebben gekregen: al verschilden zij wel in postuur, in hun plichtsbetrachting en goedgeaardheid waren zij weer gelijk.

MEDEDELING

Bij het ter perse gaan van dit blad, waren ons de onderstaande premies bekend voor de Sociale Wetten en fondsen, geldende voor het jaar 1966 voor weekloners. Mochten er nog afwijkingen komen, dan zullen wij die nader bekend maken.

	Premie	Werkgever	Werknemer
Ziekte wet	7 %	5,25%	1,75%
Werkloosh. wet	0,7 „	0,35 „	0,35 „
Ziekenfondswet	5,8 „	2,9 „	2,9 „
Interim wet Inv.	2,4 „	2,4 „	— „
Alg. Ouderd. wet	8,7 „	— „	8,7 „
Alg. Wed. en Wez. wet	1,5 „	— „	1,5 „
Alg. Kinderbijst.	2,1 „	2,1 „	— „
Kinderbijst. loontr.	3 „	3 „	— „
Pens. fonds	5,4 „	2,7 „	2,7 „
Aanv. Ongev. Wet	0,24 „	0,12 „	0,12 „
Soc. fonds	f. 0,20	f. 0,10 „	f. 0,10 „
Pers. Kas	f. 0,10	— „	f. 0,10 „

Loon- en premiegrenzen ZW en ZfsW = f. 11.500,—
AOW, AWW en KBW = f. 12.750,—

Het max. dagloon waarover de premies (Z.W. - Zfs - O.W. - W.W. - Int.W.) zullen worden berekend wordt per 1 januari f. 30,- bij 6 daagse werkweek en f. 36,- bij 5 daagse werkweek.

Afdeling Soc. Verz.

ONZE ZIEKEN

De wintermaanden naderen. De behoefte om er op uit te gaan vermindert: liever lekker bij de kachel!

Voor de zieken zijn de wintermaanden nog veel minder leuk. In de zomer en met deze prachtige herfst hebben zij misschien nog wat aanloop gehad, maar dat dreigt nu minder te worden.

En dat juist in de maanden, dat de meeste behoefte aan meeleven, attentie, misschien zelfs tróóst bestaat.

Ga eens even bij u na, of er een vriend, collega of kennis ziek is. Maak een besluit om hem (of haar) te bezoeken. Doe dat opgewekt. Plaag hem niet met uw eigen narigheid: hij heeft zelf al genoeg. Laat de zieke niet praten, maar kom zelf voor de dag. Een kleine attentie in de vorm van wat fruit of een bloemetje is aardig, maar dat hoeft niet altijd: Uw bezoek, is hem méér waard.

Zieken bezoeken is geen lolletje, maar wel voldoening gevend. Van weerskanten!

Gewoontegetrouw zullen, bij gelegenheid van het Kerstfeest en Nieuwjaar weer de gebruikelijke wensen worden uitgewisseld.

Bij de nadering van deze feestdagen wil ook ik aan deze gewoonte vasthouden en U mijn beste wensen doen toekomen, maar tevens wil ik U allen danken voor alles wat U dit jaar in dienst van de K.Z.M. en G.M.E. hebt verricht.

Ik dank U allen hartelijk voor alles wat is gepresteerd, voor alle successen die zijn geboekt, voor alle inspanningen en goede bedoelingen ook al zouden die niet direct tot succes geleid hebben. In dit laatste geval zou ik, met een kleine variant op Vondel, willen zeggen: "en rekent d'uitslag niet, maar telt het doel alleen".

Laten wij samen in het nieuwe jaar onze krachten weer inspannen, ons werk weer met plezier doen en laten wij ervan overtuigd zijn, dat alle werk, van het ingewikkeldste tot het eenvoudigste, belangrijk is en waard goed gedaan te worden.

Ik wens U allen een Zalig Kerstfeest en een voorspoedig 1966.

Budel, december 1965.

H. Delhaise,
Directeur.

Een Sinterklaas-surprise

Dhr. Beliën, werkzaam op de afdeling Bemonstering, voelde zich in de decembermaand van het vorig jaar in productiestemming.

Hij had, tot voordeel van zijn afdeling, een grote gedachte, die hij bedeneerd op papier zette en wel op 18-12-1964.

Zijn idee werd aangevuld met de deskundige adviezen van de afdeling Zinkovens, K.T.O. enz. Het bundeltje papieren kwam juist een dezer dagen uit de molen van de Ideeënbus Commissie en had tot gevolg dat dhr. Beliën verzocht werd, op Sinterklaas in de „Blauwe Zaal" te willen komen, voor het in ontvangst nemen van de hem toegekende beloning.

Zijn denken had dus gevolgen gehad. Het voltallige beoordelingscomité was aanwezig, alsook dhr. Delhaise, directeur en dhr. L. Mortiaux, adjunct-directeur. Van de afdeling Bemonstering was dhr. Leplat aanwezig.

Dhr. Kooijman zette het ontstaan van het idee als volgt uiteen:

Dhr. Beliën was intetijd gaan nadenken over de sleurgewoonte van het monsternemen van alle aangekochte zinkconcentraten en/of losgestorte zinkresiduen (aanvoer per schip) die werd gedaan gedurende de tijdsduur (± 5 uur) van de totale lossing. De genomen monsters stonden dan in afgesloten emmers op de loswal en werden daarna door de K.T.O. afgevoerd naar de afdeling Bemonstering.

Bij intense zonbestraling en ook bij felle uitdrogende wind ging nogal wat vocht verloren, waardoor men dikwijls vrij grote weegverschillen van de totale lading kreeg.

Dhr. Beliën had voorgesteld, het nemen van monsters met sonde (= een hol steekijzer) te doen achtereenvolgens over de 3 of 4 gestorte hopen zinkerts op een door hem goed door-dachte manier, maar nu in een kortere tijd.

Gunstigere resultaten dan volgens de „oude methode" bleken het gevolg. De voordelen voor onze Maatschappij, waren via gehouden proeven wel degelijk aanwijsbaar, alhoewel dit nooit precies in getallen uit te drukken is.

Wij vernamen nog dat de medewerking van de betrokken schippers (het openleggen van het schip op de voorgestelde manier) wel vereist was, doch zoals uit de praktijk gebleken was, zo goed als altijd werd verleend. Ook onze kraanmachinist moest bij de aanvang van de lossing een andere werkmethode toepassen.

Dhr. Delhaise zei in zijn felicitatie-woorden dat hij het bijzonder waardeerde dat dhr. Beliën zijn gedachte op papier had gezet en beklemtoonde, dat de meeste gedachten dat dikwijls waard zijn, zodat uiteindelijk na bundeling van meerdere gedachten over een bepaald thema, heel wel een goed idee kan voortkomen.

De directeur was ervan overtuigd dat de leden van de Ideeënbus-Commissie volgens recht en geweten ook dit geval serieus hadden onderzocht door er veel besprekingen - dus tijd aan te besteden.

Hij wenste dhr. Beliën proficiat en gaf de gelukkige een enveloppe met als inhoud een voorlopige beloning van f. 150,-.

Er volgde nog een geanimeerd gesprek.

Misschien tot geruststelling van velen maar tot teleurstelling van de inzender is meegedeeld, dat dit idee niet meetelt voor de wedstrijd, omdat het reeds ver voor de begindatum is ingezonden.

Wist U:

- dat St. Nicolaas dit jaar zijn intocht in Weert heeft gedaan op een van onze tankers? Kapitein M. Lagarde en zijn knecht hebben zich alle moeite gegeven de in „Spanje" omgedoopte Maurits een voor St. Nicolaas waardig uiterlijk te geven. St. Nicolaas was enthousiast en heeft zijn erkentelijkheid betuigd aan de directie van de K.Z.M. en kapitein Lagarde.
- dat Nederland op 11 augustus 1965 2.000.000 t.v. kijkers had? In 1956 was voorspeld dat er in 1966 1.000.000 zouden zijn! In 1957 werd gestart met 500 toestellen.
- dat de Nederlander bereid is meer huur te betalen voor een betere woning? Uit een onderzaging van 1250 gezinnen door het NIVO blijkt, dat men voor inwilliging van verlangens op dit gebied globaal 22% meer huur over heeft?
- dat spreken zilver is en zwijgen goud, maar dat dit niet geldt, als het ideeën betreft.

Snoek met man

De snoek (110 cm, 14,5 pond) had het bijna van Sjang Duisters (171 cm, 134 pond, óók schoon aan de haak) gewonnen. Het gevecht vond plaats in de „peel" en duurde méér dan 15 ronden!

Uit de Personeelskartotheek

IN DIENST:

september

14 van Kimmenade J. z.o.
20 de Laat M. bedr. t.k.

october

1 Habraken G. inkoop
4 Canamero Borreguera pletterij
11 Horyon W. z.o.
13 Loenders M. naroostring
18 van Kessel B. pletterij
18 Vrijsen Th. z.o.
18 Ras J. contactfabr.
18 den Heyer E. Den Haag
25 van Zon M. k.t.o.
25 Herrera Baron k.t.o.
25 Koelen P. pletterij

november

1 Hasenbalg R. kantine
2 Hompes A. pletterij
2 Biesmans A. pletterij
2 Geunis L. pletterij

15 v. Denderen R. centrale
22 Vlassak M. z.o.
29 Gil Gomez A. retorten
29 Castillo Hernandez J. mengerij
29 Heesterbeek A. k.t.o.
29 Fonteyn H. k.t.o.
29 Campillo Fernandez k.t.o.
29 Smeets J. retorten
29 Flores Moreno mengerij

december

4 Straetemans J. z.o.
11 Gielen G. z.o.
14 Ceulemans F. z.o.

GEPENSIONEERD:

augustus

17 Neyssen P. naroostring

september

22 Kooiker J. mengerij

november

15 Sonnemans H. beplanting
25 Stienen M. z.o.
28 Mackus J. z.o.

GEBOORTEN:

Juli

20 Plata Barrera Pletterij zoon

september

10 v.d. Berg L. contact zoon

october

15 Milczarek M. z.o. zoon
18 Kunst M. m.t.d. zoon
23 Holmer J. naroostring zoon

november

11 Hendrixx J. z.o. zoon
28 Saes P. z.o. zoon

Proficiat!

VEILIG VERKEER

Meer ongevallen op natte wegen dan op gladde.

Bij regenachtig weer vonden in 1963 53.659 ongevallen, kettingbotsingen en slippartijen plaats op de Nederlandse wegen. Het aantal ongevallen op gladde wegen was daarentegen beduidend lager: 33.419.

Uit deze door het Centraal Bureau voor de Statistiek gepubliceerde cijfers kan worden opgemaakt dat er in Nederland meer verkeersongevallen gebeuren op natte wegen dan op gladde. Ongetwijfeld speelt hierbij een afwisselend droog en nat wegdek tengevolge van regenbuien een grote rol.

Besneeuwde en beijzelde wegen maken de weggebruikers automatisch tot grotere voorzichtigheid, terwijl de

verkeersintensiteit in belangrijke mate afneemt.

Onvoldoende aanpassing van het verkeer vindt echter plaats als een droge weg door regen verradelijk glad kan worden.

Het Verbond voor Veilig Verkeer adviseert daarom iedere automobilist bij grillig herfstweer extra attent te zijn:

— Rijd kalm en met aangepaste snelheid, vooral bij duisternis
— Houd voldoende afstand tot Uw voorligger.

Automobilisten die korte tijd in het bezit zijn van een rijbewijs wordt aangeraden rij-ervaring op te doen op rustige wegen, alvorens bij duisternis en slechte weersomstandigheden deel te nemen aan intensief verkeer.

HELMEN

Dat de veiligheidshelm niet alleen een nuttig beschermingsmiddel is tegen vallende voorwerpen, maar ook zeer van pas komt, wanneer men zelf komt te vallen, bewees het volgende ongeval.

Tijdens het slopen van betonfundaties in een elektrische centrale viel een werknemer van een slopersfirma van 3 meter hoogte, met z'n hoofd naar beneden op het beneden liggende betonpuin.

Gelukkig bleef de helm op het hoofd van de vallende persoon geklemd zitten. De helm scheurde, maar zijn

hoofd bleef ongedeerd. De man kwam er met een heel lichte hersenschudding en enkele lichte kneuzingen af en kon na een paar weken weer aan het werk gaan.

De ruimte tussen bovenkant helm en hoofd was voldoende om de val te breken. Kunt U zich voorstellen, wat er zou zijn gebeurd als de man geen helm gedragen had?

De scheiding tussen leven en dood werd gevormd door de enkele millimeters tussen hoofd en helm.

De scheur in de helm had evengoed een scheur in de schedel kunnen zijn als het slachtoffer de helm niet gedragen had.

Als bijkomstigheid moet worden vermeld, dat de slopers de helmen droegen, omdat het moest. In de overeenkomst tussen het Energiebedrijf en de slopersfirma werd het dragen van veiligheidshelmen verplicht gesteld. Moge dit ongeval een les zijn voor alle mensen, die veiligheidshelmen en valhelmen als overbodige last beschouwen.

(P. W. Beekman.)

Overgenomen uit „De Veiligheid” oktober 1965

POLITIEVERZOEK

De politie maakt ons op het volgende attent.

Degenen die met de auto komen en moeten klokken, dienen hun auto uiterst rechts te parkeren. Daarbij dient de motor te worden afgezet.

DE JACHT

Al eens op jacht geweest? Nee, niet de stroperij, maar de weidelijke jacht ... met de hond... voor de voet!

Wij dachten hieraan toen we hoorden van de hoge prijzen, die de directie voor de ideeën-buit wil betalen. Je instinct, (je hond) „tekent” voor wild: haar- of veerwild? Het is duidelijk: er is verwaaing! Plotseling stáát je hond. Het kan nog voor een lege pot zijn, maar alle kans dat er wild rijst. Spannend! Wat zal het zijn? Zal het me een kans geven, of is het me te slim af? Is het een mooi vol stuk, of maar een half of driekwart!

Op dat moment zijn jager en hond het hoogst geconcentreerd. Daar is al een tijd van inspanning maar aange-naam zoeken, berekenen, schatten aan vooraf gegaan; maar nu is het hoogtepunt bereikt. Daar springt het wild! Dan de paukenslag: het schot! Een poedel? De jager kan zich voor de kop slaan! of: Een mooi kernschot: kopschot, kikdood! Een triomf voor de jager! Of schiet hij toch het wild ziek? Een ergernis voor de jager! Al of niet luid hals gevend volgt de hond op „zoek apport!” het spoor. De weidelijke jager rust niet voor hij het zieke wild heeft gevonden en het het vangschoot heeft gegeven. Daar komt de hond, het konijn in de vang! Het avontuur is ten einde, de passie gestild.

Daarmee zou ook de ideeën-jachtpassie gestild kunnen zijn: een innerlijke voldoening. Maar als je dan ook nog een poelier weet, die een hoge prijs voor je tableau wil geven, dan begint van de wedstrijd: een nieuwe spanner een nieuwe vreugde. In ons geval ning! Een D.A.F.! Het is als een kans op wild-zwijn! Maar ook de kleingood jager, met zijn gevarieerd tableau (is: het totaal geschoten wild) heeft de kans.

Is het veld arm aan wild?

Dat dacht je maar!

Maar je moet wel een neus hebben!... Je moet ook niet bang zijn een bok te schieten.

Je moet zoeken, proberen volhouden Niet geschoten is altijd mis!

WIST U:

dat in de bouwsector in 1964 een 40% hoger aantal ziekmeldingen voorkwam dan in 1963? Zou daarom de bouwprijs zo stijgen!

dat de K.Z.M.-ers het heel wat beter doen? Geen stijging ondanks afschaffing van wachtdag en 100% doorbetalen! Houden zo!

dat de relatie-geschenken (cadeaux op het eind van het jaar) wat over-dreven vormen dreigen aan te nemen? Laat het een vriendelijk aardigheidje blijven, zodat niet de gedachten moet opkomen: „wantrouw „de Grieken”, wanneer zij met geschenken komen!” Ozo!

dat ons nationaal inkomen in 1964 55,3 miljard bedroeg? En het uwe?

dat er in Nederland 70.000 buitenlanders werken? Hiervan is de helft grensganger of metterwoon gevestigd. De andere helft bestaat o.a. uit 16.000 Spanjaarden, 7.800 Italianen en verder Turken (5800) Marokkanen (3100), Grieken (2200), Duitsers(?) Alle kans dat het „Buuls” nog een de voertaal wordt.

dat bij een excursie op de K.Z.M. gevraagd werd: hoeveel mensen werken er hier? en dat de excursieleider geantwoord moet hebben: „ongeveer de helft”? Zo komt er nou roddel!

dat het aantal georganiseerden in Nederland op 1 jan. 1964 1.471.300 bedroeg? Dat is ongeveer 40% van de werknemers. Lieg ik, dan lieg ik in commissie met het C.B.S.

dat in augustus de arbeidsreserve (werklozen) van mannen daalde van 25.268 tot 23.087? En dat het aantal aanvragen om mannelijk personeel verminderde van 101.397 tot 96.705? Deze cijfers lagen in de dertiger jaren anders.

SNIPPERS

7 juli 1894.

„Zondagavond (1 juli) werd de Heer Sepulchre die per velocipède van de zinkfabriek te Budel naar Weert reed, ter hoogte der spoorbrug door een hond aangevallen en ter aarde geworpen, tengevolge waarvan hij zijn schouder ontwrichtte. Dr. TIESSELINCK verleende hem dadelijk geneeskundi-

4 Mei 1895.

1e Motorfiets door Weert. 55 km. per uur. De meeste spoortreinen rijden langzamer.

20 februari 1897.

„Dinsdagmorgen (16-2) had een groot ongeluk kunnen gebeuren in de Zinkfabriek alhier. Een der werklieden, belast met het werk aan een gasketel, ontstak vuur. Toen hij zulks gedaan had, ontplofte de gas, daar deze niet in eens den weg kon nemen in de kanalen, leidende naar de zinkovens, daarna volgde een ontploffing met het gevolg dat den muur om den ketel ter dikte van twee en een halve meter totaal stuk sprong, terwijl boven den ketel een gedeelte dak vernield werd; verder scheurde de daarbij behorende vijf en twintig meter hoge schoorsteen zoodanig, dat een hoogte van 15 meter afgebroken moet worden. Persoonlijke ongelukken zijn niet voorgekomen, alleen de monteur L. bekwam eenige kneuzigen, doordat hem steenen op hoofd en borst geslingerd werden. Ernstig is deze verwonding echter niet.”

En zó werden dan de jubilarissen en de gepensioneerden gevierd

Zaterdagavond (18 december) was het weer de grote dag voor de K.Z.M. en haar personeel. De acht jubilarissen — de heren Delhaise en Daemen hadden hun jubileum dus als gevierd — werden danig in de bloemetjes gezet.

Het koud buffet

Even voor half zes begon de bar van het Ontspanningsgebouw vol te stromen met feestelingen: de jubilarissen met echtgenoten, de gepensioneerden met echtgenoten, de 40-jarigen nog in dienst, de leden van de ondernemingsraad en nog enkele genodigden waaronder de Burgemeester met echtgenote en de Zeereerwaarde Heer Pastoor van de parochie, alles bij elkaar een goeie tachtig man!

Om goed half zes heette de heer Sutorius allen welkom en zette de mannen aan het werk: eerst om ook voor de dames voor een lekker glaasje te zorgen, daarna met een verrukkelijk koud buffet, verzorgd door de „keuken Wolters“.

De uitstekend verzorgde en idem smakende schotels waren een lust voor het oog, maar niet minder voor de tong. Zowel de jubilarissen als de gepensioneerden werden door de „ervaren“ O.R.-leden over de eerste schroom heen geholpen. Het werd een gezellig contact, waar heel wat belevissen werden opgehaald.

DE GEPENSIONEERDEN

Wie wil de kat de bel aanbinden?

De heer Delhaise richtte een speciaal woord tot de gepensioneerden (voor de namen zie elders). Hij dankte hun van harte! Hij bood hen allen een kostelijke fles cognac aan met twee siercognacglazen. Zelf in de buurt van de pensioendatum komend, was hij tot een interessant idee gekomen. Hoe ga je je na je 65 bezighouden? Hij maakte gewag van een initiatief van prof. dr. Roeterink, die „sterk door werk“ oprichtte. Daarbij kunnen gepensioneerden nuttig werk doen en zelfs tot verdiensten komen. Hij herinnerde aan de knutselmogelijkheden in knutselclubverband en wees op het goed geoutilleerde lokaal in het Ontspanningsgebouw. Wie van de gepensioneerden wil dat interessante idee ter nadere uitwerking overnemen?

de „dichter“

„zonder dollen, beste mensen gaan we hier het beste wensen.....“ Met deze beginwoorden droeg de

heer van Schendel zijn traditioneel geworden rijm voor, waarin elk van de jubilarissen „zijn beurt“ kreeg: Een stukje doopceel, een stukje waardering..... ernst en lol, in schalkse afwisseling.

Zo steeg de stemming, maar het werd ook tijd voor het officiële gedeelte.

Onderscheidingen.

De schouwburg stroomde vol. Goed half acht kreeg de Burgemeester het woord..... en de daad. Want ook dat is traditie geworden, zo zei hij, als de Burgemeester op zo'n avond er is, dan heeft hij meestal wat bij zich en dat was ook zo voor de „40-jarigen“. Helaas, niet alle formaliteiten konden tijdig worden vervuld voor iedereen: bij één moest 'n ander land (België) ingeschakeld worden ter verkrijging van de onderscheiding. Maar we hebben enkele keren vier glunderende gezichten gezien tijdens het opnemen van foto's! De Burgemeester sierde namens de Koningin vooralsnog drie trots borsten!

Verdere erkenningen.

Hierna kreeg de heer Delhaise weer het woord en gewaagde van 2 jaarlijks weerkerende hoogtepunten: de jubileumviering en de algemene vergadering. Hij dankte en feliciteerde. Ook de dames werden niet vergeten. Hij reikte de medailles en de getuigschriften van de Maatschappij van Nijverheid en Handel uit. De heer ir. Mortiaux reikte „de enveloppe met inhoud“ over. De heer Delhaise schetste in grote lijnen wat er in 1965 is gebeurd en weer blijkt een dynamisme bij de K.Z.M. dat reden geeft tot het volste vertrouwen. Ook de gepensioneerden werden nog eens in de dank betrokken.

Een collegiaal woord.

De heer J. Verheyden sprak namens de Ondernemingsraad en dat op zijn voortreffelijke manier met zijn mooie stem. Hij feliciteerde en dankte evenzeer. Want zonder vriendschap, kameradschap en vertrouwen, zo betoogde hij, waren we niet bij elkaar. Hij wenste hen allen en ook de gepensioneerden het allerbeste toe.

DE HARMONIE

De K.Z.M.-jubileummars.

De Harmonie van Dorplein, officieel „Les Echos de Dorplein“, schonk het hare: een kort maar prachtig concert. Ook uit de woorden van de Voorzitter, ir. Frings bleek, dat de

zal men zeggen of denken, dat U jammer genoeg niet voor een beloning in aanmerking kon komen. Het enige wat U bereikt door niet uw kans te wagen is, dat U lid blijft van een naamloze, niets ondernemende, niet vooruitstrevende groep. Spring er daarom eens uit!

In de statuten van de ideeënbus staat dat hoofd- en stafemployés niet in aanmerking kunnen komen voor een beloning, dus ook niet voor een van de te winnen prijzen. „Teleurstelling“ bij een kleine groep? (Neen!) Vreugde in ieder geval bij een grote groep. (Vanwege wegvallen concurrentie!) Verlies bij het overzien van uw kansen de prijzen ná „de DAF“ niet uit het oog: ook deze zijn de moeite waard!

Teneinde misverstanden te voorkomen willen we wijzen op het feit, dat toegekende aanmoedigingspremies niet in aanmerking komen voor de prijzen.

Tenslotte willen we nog mededelen dat vanaf 1 november 1965 de Heer O. J. van Duin als afgevaardigde van de Ondernemingsraad elke vergadering van de ideeënbuscommissie zal bijwonen om zodoende elke twijfel, zo die mocht bestaan aangaande de eerlijkheid van de commissie bij het beoordelen van ideeën, weg te nemen. We hopen, dat met dit artikel de „kankerpitten“ zijn uitgepraat en dat het ook van hun kant ideeën zal regenen.

De Directie en de ideeënbuscommissie deden naar zij menen flink hun best; aan U, geachte werknemers, de rest!

De ideeënbuscommissie.

Harmonie uitziet naar deze jubileumavond en dat merkt men ook wel aan de verrassend mooie muziek. Verrassend vooral was het vierde nummer, dat met de nodige geheimzinnigheid werd aangekondigd. De opgestoken duim van de heer Delhaise, gaf de oplossing. De dirigent, de heer Jansen, had deze mars speciaal voor de K.Z.M. gecomponeerd, maar de directeur van de K.Z.M. kan toch zomaar niet toestaan dat daar de naam K.Z.M. aan verbonden zou worden! Het moest iets goeds zijn! Toen die duim het „accord“ had aangegeven, werd de mars nog eens ten gehore gebracht. En dat ze in de smaak viel bewees het lange applaus!

De jubilarissen danken.

Namens de jubilarissen sprak de heer H. Leplat een dankwoord en dat ging hem uitstekend af, al was het al wat rumoerig aan het worden, door de voorbereidselen van het laatste deel: Het Cabaret.

Receptie.

Maar voor men tot het laatste deel overging werden de jubilarissen voor het podium geplaatst en werd er gelegenheid gegeven tot feliciteren. Zij hadden niet te klagen over de belangstelling: we vrezden dat velen de avond hebben doorgebracht met een lam handje! Het was een en al hartelijkheid en zij zullen deze avond niet licht vergeten.

GEPENSIONEERDEN 1965.

Soors P. J.	Zinkovens	Budel Gastelseweg 18
Rijks J. A.	Retortenfabriek	Budel Verbakelstraat 18
Smeets A.	Werkplaats	Budel St. Lambertusstraat 1
v. Seggelen P.	Werkplaats	Budel Grootsooterweg 26
Stienen M. H.	Zinkovens	Weert Kerkstraat 93
Broers A.	Zinkmagazijn	Budel Grootsooterweg 30
Kooiker J. C.	Mengerij	Budel Schoordijk 39
van Kessel H.	IJzermagazijn	Budel Anjerstraat 3
Mackus J.	Zinkovens	Budel Denneweg 251
Sonnemans H. P.	Beplanting	Hamont Molenstraat 5
Neysen P. J.	Naroosting	Budel Julianastraat 7

ONDERSCHIEDINGEN

	Aantal dst.j.	Oranje Nassau Ere-medaille	Ere-medaille Ned. Mij v. Nijverheid en Handel	Vererend Getuigschrift
Peeters J.	50		goud	
Leplat H.	40	zilver		
Coenegracht L.	40	zilver		
Nouwen B.	40			voor
v. Cranenbroek W	40	brons		allemaal
Peeters G.	25		zilver	
Stienen G.	25		zilver	
Vlasak G.	25		zilver	

JUBILEREN!

Jonge mensen worden oud... Dat is het lot van ieder mens. We hebben in ons leven allen talenten gekregen, waarmee we kunnen woekeren.

Ieder mens „ploetert“ op zijn eigen wijze.

Ieder mens heeft een taak in dienst van de wereld, en daarom in dienst van God.

Ieder mens behoort zich met hart en ziel in te zetten om zijn taak in dienst van de wereld naar beste kunnen te vervullen.

Toen we jong waren hadden we idealen.

We wilden graag dit worden... we wilden graag deze technische richting uit... maar de idealen die we ons voorstelden zijn niet altijd werkelijkheid geworden!

Denk maar... ziekte... tegenslag thuis... gebrek aan talent... een baas of collega's zonder medemenselijkheid... crisis... werkloosheid... overplaatting waar je niet helemaal mee accoord gaat... het niet eens zijn met de materiële beloning, te weinig opslag... vernieuwingen, die volgens jou niet praktisch zijn... etc. etc.

Bij jubilea wordt teruggezien op het verleden. De persoon in kwestie laat zijn levensloop op een bedrijf nog eens aan zich voorbijgaan...

„Wat gaat alles toch vlug“. „En het is vaak zo anders gelopen, dan ik verwacht had“. En wat is het soms bitter tegengevallen“. Maar... realistisch bekeken... „Het is me toch al met al meegevallen“.

„Ik heb ergens toch wel een gevoel van tevredenheid“.

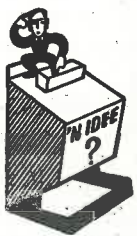
„We hebben toch heel vaak in ons werk interessante momenten gehad, want... ik heb dit of dat project mee opgebouwd, en... kijk maar eens wat er nou staat en hoe het werkt... Misschien — we hopen het — is er een gevoel van trots.“

‘t Leven gaat snel, en... jonge mensen worden oud!!

Het is daarom de moeite waard, dat op een bepaald tijdstip van ons werkend leven stil gestaan wordt om mensen-met-een-staat-van-dienst te waarderen voor het werk, dat ze hebben verricht.

„Een volk dat zijn verleden vergeet, heeft geen recht op zijn toekomst...“

„Het is dáárom, dat het de moeite waard is om jubilarissen te „befeesten“. Jubilerenden..... PROFICIAT!

Ideeën-nieuws

Verheugend nieuws is, dat de Directie, ondanks de onlangs toegestane verhoogde beloninggrens, heeft toegestemd om de beloningen vanaf 1 november 1965 met 25% te verhogen in vergelijking met beloningen voordien.

Dergelijke beslissingen tonen aan, dat de Directie de waarde van de ideeënbus kent en alles in het werk stelt om het vinden van ideeën te stimuleren.

Sinds de start van de jubileumwedstrijd d.d. 1 november j.l. zijn er reeds 45 ideeën binnen gekomen. Vanzelfsprekend zijn ze niet allemaal van een „f. 250,— capaciteit“, doch dit is van minder belang, daar meerdere kleine beloningen samen, zoals U weet, ook tot het gewenste bedrag kunnen komen.

Zaak is echter ideeën te blijven zoeken en te blijven insturen, hoe klein ze op het eerste gezicht ook lijken. Alles waar „muziek“ in zit, al bevat het nog zo'n ijl toon, is welkom. Het kan n.l. uitgroeien tot een mooi accoord, misschien zelfs tot een geweldige symphonie.

Wordt er al eens een voorstel afgewezen, geeft dan toch de moed niet op. U wordt niet uitgelachen voor een afgewezen idee, hoogstens

ONS KERSTVERHAAL

Kerstmis aan boord van de „Maurits II” op de mistige Schelde.

Als in de kerk van Dorplein feestelijk de Nachtmis wordt gevierd, gaat het werk in de fabriek door. In de Kerstmis straalt het licht even schaars uit het donkere fabrieksilhouet als iedere nacht. Toch is ook hier de „Kerstmis schoner dan de dagen „als de werkers in die nacht zich dicht bij het Kerstgebeuren weten. De donkerste nacht wordt dan nog licht.

Kerstmis 1964 ging ook het werk door op onze tanker „Maurits II”. In charter had het schip daags voor Kerstmis een lading zwavelzuur ingenomen in Hoboken op de Schelde boven Antwerpen met bestemming Ruisbroek op het Zee-kanaal naar Brussel. De chemische fabriek aldaar had bijna geen grondstoffen meer. Met het volbrengen van dit korte reisje nog juist voor Kerstmis kon kapitein Rinus Lagarde het bedrijf uit de nood helpen. Zijn schip zou dan met Kerstmis rustig en veilig op het kanaal liggen, zodat stuurman Catrinus gemakkelijk naar Amsterdam kon gaan, waar zijn ouders met het schip lagen om de Kerstdagen door te brengen.

Om half een 's-middags vertrok de „Maurits II” afgeladen met zwavelzuur. Een schip in Kersttooi op de laatste reis voor Kerstmis. Op de voorsteven de kerstboom uit De Kempen. Veel vaart was er niet op de Schelde. De meeste schepen hadden tijdig een goede ree gevonden om Kerstmis thuis of bij familie te vieren. De motor draaide op volle kracht. Tevreden stond Rinus aan het roer, terwijl de kinderen van kostschool thuis gekomen in de roef druk doende waren om het kribje te plaatsen en samen met moeder de Kerstboom te sieren. Morgen zou het Kerstmis zijn ook op de „Maurits II” aan een vuile fabriekskade. Over anderhalf uur zou de reis er weer opzitten.

Ter hoogte van de electriciteitscentrale van Schelle, niet ver van de monding van de Rupel, kwam plotseling een zware mist opzetten. Het schip minderde vaart, maar het werd al gauw zó donker, dat verder varen niet mogelijk was. Catrinus holde naar het voorschip om het anker te presenteren en even later lag het schip in een dikke mist voor anker. De plaats stond Rinus niet aan: vlak bij een modderbank bij afgaand water. De gedwongen wachttijd werd benut om het middagmaal te gebruiken. In het weerbericht was geen mist voorspeld en allen dachten de reis weer spoedig te kunnen vervolgen.

Na tafel werd het echter nog donkerder. Het zicht was nog minder dan een halve scheepslengte en nergens was de wal te zien. De positie van het schip ging nu alle aandacht vragen van de kapitein en de stuurman. Langzamerhand zou de vloed opkomen en het tij doen keren, waarbij het met de kop op stroom verankerde schip op zijn anker zou wenden. Doch hoe deze manoeuvre te volgen als er geen enkel oriëntatiepunt was en het schip zelf maar over de halve lengte zichtbaar was. Rinus wist uitkomst. Hij hees de vlag in de mast op het voordek. Als deze ten opzichte van de mast in een andere richting ging waaien, wendde het schip zich op de stroom.

Rinus had de wacht op het voorschip betrokken, terwijl Catrinus zich op de achtersteven bevond. De ankerketting kwam slap te staan; het

was stil water geworden en zo dadelijk zou de vloed van de verre zee het Scheldewater opstuwten. De vlag gaf dit moment aan. Rinus hield het anker goed in de gaten; het zou omgetrokken kunnen worden bij de wending van het schip en het schip zou dan overgeleverd zijn aan de stroom en de mist. Langzaam zwaaide het schip om zijn as. De manoeuvre liep goed af. De achtersteven bleef nog juist ver genoeg van het riet van de wal af en gelukkig passeerden er geen radarschepen, waarvoor een dwarsliggend schip gevaarlijk kan zijn als dit niet op het radarscherm opgemerkt zou worden.

De stemming aan boord werd iets gedrukt. Catrinus voorzag, dat hij niet meer naar Amsterdam zou kunnen gaan en Rinus hield ernstig rekening met de mogelijkheid, dat de Kerstmis op de open mistige Schelde doorgebracht moest worden. Een nare situatie, want radarschepen zouden zeker tussen Antwerpen en Brussel blijven varen.

Het weerbericht van 6 uur 's-avonds maakte aan alle onzekerheid een einde: Zware mist luidde de voorspelling. Een uur later keerde het tij wederom. In mist en duisternis waren de mannen weer op hun post. Nu had de ebstroom zich weer van het schip meester gemaakt.

Bij het avondeten werd niet veel gezegd. Mist en duisternis hadden de „Maurits II” op de vooravond van Kerstmis in hun vaste greep. Gelukkig had Mevrouw Lagarde in Hoboken reeds de nodige boodschappen gedaan. Rinus keek zijn vrouw aan, zonder verder iets te zeggen. Zij begreep hem. In zware mist op de Schelde voor anker mochten de kinderen niet naar bed. Bij een aanvaring zou dit noodlottige gevolgen kunnen hebben. Menig schippersgezin werd op deze wijze reeds in rouw gedompeld. Maja, Rinuske en Chrisje beseften dit gevaar gelukkig niet. Onbezorgd speelden ze met de schaapjes van het kerststalletje en luisterden naar de kerstliedjes van radio Hilversum. Later op de avond sliepen ze rustig in hun kleren op de bank. Rinus en zijn stuurman gingen haast elke tien minuten naar buiten om te kijken of de mist nog niet optrok en om te luisteren of er seinen van radarschepen klonken. Het bleef aardedonker.

Zo werd het 12 uur en Kerstmis in de warme gezellige roef van de „Maurits II”, waar de koffie heerlijk geurde. Over de slapende kinderen op de bank klonken via de radio de Kerstklokken van de Onze Lieve Vrouwe Basiliek in Maastricht. Rinus en zijn vrouw herkenden het geluid. Ze hadden de klokken wel eens gehoord toen ze in Maastricht zondag hielden. Stil luisterden zij met Catrinus naar het plechtig gezongen Gloria van de Nachtmis in de feestelijk verlichte kerk, waar veel Maastrichtenaren samen waren gekomen om het Kerstgebeuren te herdenken. Helder klonk het Kerstevangelie. Een vreemde, maar toch ook weer een vertrouwde stem: de Kerstboodschap uit Holland ook voor het schip hier eenzaam in de mist op de Schelde. In hun eenzaamheid voelden zij zich verenigd met de mensen in Maastricht. Schippers zijn overal thuis, maar in de Kerstmis gaan hun gedachten terug naar huis en wordt de grootste scheepsroef nog eng. Zo verging het ook de bemanning van de „Maurits II” in deze vreemde Kerstmis op de Schelde.

Mevrouw Lagarde schonk een kopje koffie met kerstkrans, waarna de mannen weer aan het werk gingen. De vloed zou tegen 1 uur weer door komen. De wacht werd weer op het voorschip betrokken. Lang duurde het voor Rinus en Catrinus gewend waren aan het donker van de mistige nacht. Bezorgd had mevrouw Lagarde hen in de deur van de roef gevolgd, twee schimmen, die spoedig in de mist verdwenen.

Op het natte voordek stond Rinus haast voor zich zelf verloren in de mist. Even kwam de berijpte kerstboom in de schijn van zijn zaklantaarn. Geen nacht kon donkerder en stiller zijn dan deze Kerstmis op de Schelde met als enig licht de schichtige zwakke lichtstraal van de zaklantaarn, die zich in de mist oploste. Een Kerstmis zonder sterren en klokken had Rinus nog nooit meegemaakt. De stilte werd slechts gebroken door het monotone brommen van de electriciteitscentrale, die anders zo helder stralende lichtbron, die nu in de mist gedooft was. Van deze grote lichtbron, die de kerken in een feestelijk licht deed baden, drong niets dan het zoemend geluid tot hem door. Even hield hij de adem in alsof hij het licht kon horen, doch het bleef donker. Spoedig kwam de vloed opzetten. Wisselende lichtstralen van vlag naar anker begeleidden de wending van het schip op de stroom. Door het donkere gangboord liep Rinus terug naar het warme licht van de roef, waar zijn vrouw hem en Catrinus met koffie opwachtte en de kinderen rustig op de bank sliepen.

Om 2 uur 's-nachts werden ze slaapdronken naar hun bedjes gebracht. De mist was toen even dunner geworden en op de wal werd een zwak licht van de centrale zichtbaar. In een oogwenk was het anker gelicht en de motor op gang gegooid, waarna het schip op het steiger van de centrale in veiliger water kon meren.

Kerstdag om half negen trok de mist op. De wal bij de centrale bood door de wisseling van het getij geen gunstige ligplaats en in Ruisbroek stond men op de lading te wachten. Met andere schepen werd weggevaren om in Wintham binnen te schutten. In een fikse sneeuwbuï meerde de „Maurits II” met een besneeuwde kerstboom voor de fabriek van bestemming af.

Zo werd het toch nog Kerstmis voor de familie Lagarde in de Avondmis te Boom en Catharinus kon nog naar Amsterdam reizen. Op Tweede Kerstdag werd de lading gelost.

